

Érk.: 7 0 0 8 9 0 2 0 2 1 / 2 3.
2022 -04- 28

Érk. módja: személyesen / postán / elektronikusan

gyűjtődobozban / faxon / email-en

Ügytípus: Működési

Melléklet: 2011. évi CLI. törvény

Tisztelt Budapest Környéki Törvényszék!

Kérem, a 103.K.700.890/2021. szám alatt folyamatban volt közigazgatási perben jelen alkotmányjogi panaszt – a vonatkozó iratokkal együtt – szíveskedjen továbbítani az Alkotmánybíróság részére az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 53. § (2)-(3) bekezdései és a bíróságok egységes iratkezelési szabályzatáról szóló 17/2014. (XII. 23.) OBH utasítás 118. §-a alapján!

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az

felperes,

közigazgatási perben képviselte a Magyar György és Társai Ügyvédi Iroda

Bírósi Hivatala

alperes ellen közigazgatási

az alperes PE-07/NEO/9544-2/2021. ügyiratszámú határozatának bírósági felülvizsgálata iránt a Budapest Környéki Törvényszék előtt 103.K.700.890/2021. szám alatt, a Kúria előtt Kfv.VI.38.239/2021. számon folyamatban volt közigazgatási perben, alulírott

felperesi jogutód, mint indítványozó, kívül jegyzett, jelen alkotmányjogi panasz mellé **I/1.** szám alatt csatolt ügyvédi meghatalmazással igazolt jogi képviselőm, a Magyar György és Társai Ügyvédi Iroda

Kúria Kfv.VI.38.239/2021/2. számú, 2022. január 27. napján kelt – és jogi képviselőm részére 2022. március 01. napján kézbesített – végzése ellen, valamint az Abtv. 43. § (4) bekezdése és az 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. határozat 32. § (3) bekezdése alapján a Budapest Környéki Törvényszék 103.K.700.890/2021/15. számú, 2021. szeptember 23. napján kelt – és jogi képviselőm részére 2021. november 16. napján kézbesített – ítélete ellen, a törvényes határidőn belül, tisztelettel az alábbi

Záradék: Az irat elektronikus iratról készített papír alapú másolat.

2022 -04- 29

alkotmányjogi panasz

elbírálása iránti indítványt terjesztem elő, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján, figyelemmel az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontjára.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		P.H.
Ügyszám:	IV/ 0 1 2 4 2 - 0 / 2022	
Peldány:	1	Készítve:
Melléklet:	7	4/

Elsődlegesen kérem, a Tisztelt Alkotmánybíróság jelen alkotmányjogi panaszt érdemi elbírálásra fogadja be, az érdemi elbírálás során annak adjon helyt és az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján állapítsa meg, hogy a Kúria Kfv.VI.38.239/2021/2. számú, 2022. január 27. napján kelt végzése – a lentebb részletesen kifejtett indokaim alapján – alaptörvény-ellenes, erre tekintettel pedig a Kúria Kfv.VI.38.239/2021/2. számú végzését egészében semmisítse meg.

Másodlagosan kérem, hogy az Abtv. 43. § (1) és (4) bekezdései és az 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. határozat 32. § (3) bekezdése alapján – figyelemmel az Abtv. 39. § (3) bekezdésére és a 65. § (1) bekezdésének második tagmondatára – a Tisztelt Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.VI.38.239/2021/2. számú végzésének megsemmisítése *mellett* állapítsa meg, hogy a Budapest Környéki Törvényszék 103.K.700.890/2021/15. számú ítélete is alaptörvény-ellenes, erre tekintettel pedig a Budapest Környéki Törvényszék 103.K.700.890/2021/15. számú ítéletét egészében semmisítse meg.

Kérem, az Abtv. 43. § (1) és (4) bekezdései és az 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. határozat 32. § (3) bekezdése alapján – figyelemmel az Abtv. 39. § (3) bekezdésére és a 65. § (1) bekezdésének második tagmondatára – a Tisztelt Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.VI.38.239/2021/2. számú végzésének és a Budapest Környéki Törvényszék 103.K.700.890/2021/15. számú ítéletének megsemmisítése *mellett* állapítsa meg, hogy a [REDACTED] Járási Hivatala PE-07/NEO/9544-2/2021. ügyiratszámú határozata is alaptörvény-ellenes, erre tekintettel pedig a [REDACTED] Járási Hivatala PE-07/NEO/9544-2/2021. ügyiratszámú határozatát is egészében semmisítse meg.

Jelen indítványom előterjesztéséért illetéket nem rovlak le, figyelemmel az Abtv. 54. § (1) bekezdésére, amely szerint az Alkotmánybíróság előtti eljárás illetékmentes.

I n d o k a i m:

I./ Az alkotmányjogi panasz általános feltételei:

Jelen alkotmányjogi panasz elbírálására a Tisztelt Alkotmánybíróság rendelkezik hatáskörrel az **Alaptörvény 24. cikk** (2) bekezdésének *d*) pontja, az **Abtv. 27. §** (1) bekezdése, valamint az **Abtv. 43. §** (1) bekezdése alapján.

Alulírott indítványozó kijelentem, hogy az **Abtv. 27. §** (2) bekezdésnek *a*) pontja alapján jelen alkotmányjogi panasz előterjesztésére jogosult, az egyedi ügyben érintett szervezetnek minősülök, mivel mind a Kúria támadott Kfv.VI.38.239/2021/2. számú végzése, mind a Budapest Környéki Törvényszék támadott 103.K.700.890/2021/15. számú ítélete által érintett vagyok, ugyanis jogelődöm a közigazgatási peres eljárás felperese volt.

Jelen beadványomhoz I/2. szám alatt csatolom a hatályos cégkivonatokat, amelyek I/16/1. rovatából egyértelműen kiderül, hogy az [REDACTED]

[REDACTED] felperes általános jogutódja vagyok és a „jogutólatás módja: átalakulás.”

A Polgári Törvénykönyvről szóló **2013. évi V. törvény [Ptk.] 3:39. § (1)** bekezdése alapján „*jogi személy más típusú jogi személlyé történő átalakulása esetén az átalakuló jogi személy megszűnik, jogai és kötelezettségei az átalakulással keletkező jogi személyre, mint általános jogutódra szállnak át*”; az átalakulás - mint általános jogutódlás - időpontja, a cégkivonat által is igazoltan **2022. április 09. napja**.

Az egyedi ügyben való érintettséget egyebekben az **Abtv. 27. § (2)** bekezdésének *b)* és *c)* pontjai is megalapozzák.

Érintettségem igazolására jelen alkotmányjogi panasz mellé az **I/3.** szám alatt csatolom a [REDACTED] Járási Hivatala alperesnek a **PE-07/NEO/9544-2/2021.** ügyiratszámú határozatát, a Budapest Környéki Törvényszék **103.K.700.890/2021/15.** számú ítéletét és a Kúria **Kfv.VI.38.239/2021/2.** számú végzését.

Az ügy egyéb érdemi iratait – így eljárásjogi legitimációmát is alátámasztó iratokat – az elsőfokú bíróságnak kell továbbítani a Tisztelt Alkotmánybíróság részére az **Abtv. 53. § (2)-(3)** bekezdései és a bíróságok egységes iratkezelési szabályzatáról szóló **17/2014. (XII. 23.) OBH utasítás 118. §-a** alapján, így egyéb okirati bizonyítékok csatolásától eltekintek.

Egyebekben az **Abtv. 57. § (3)** bekezdése alapján a Tisztelt Alkotmánybíróság egyedi ügygel összefüggésben iratanyag megküldése céljából megkeresheti az ügyben eljáró bíróságot.

Alulírott indítványozó az **Abtv. 27. § (1)** bekezdésnek *b)* pontjára tekintettel kijelentem, hogy mind a Budapest Környéki Törvényszék **103.K.700.890/2021/15.** számú ítélete, mind a Kúria **Kfv.VI.38.239/2021/2.** számú végzése a közigazgatási perrendtartásról szóló **2017. évi I. törvény** szabályai szerint lefolytatott közigazgatási peres eljárásban született, amely eljárásban a jogorvoslati lehetőségeimet már kimerítettem, további jogorvoslati lehetőség nincs számomra biztosítva.

Alulírott indítványozó kijelentem, hogy a Kúria **Kfv.VI.38.239/2021/2.** számú végzése jogi képviselőm részére 2022. március 01. napján került kézbesítésre.

A Budapest Környéki Törvényszék **103.K.700.890/2021/15.** számú ítélete jogi képviselőm részére 2021. november 16. napján került kézbesítésre, azzal szemben a felülvizsgálati kérelmemet a Kúriához címezve 2021. december 16. napján terjesztettem elő.

A Kúria sérelmezett végzése 2022. március 01. napján került kézbesítésre, erre tekintettel és az 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. határozat 32. § (3) bekezdése alapján a Budapest Környéki Törvényszék **103.K.700.890/2021/15.** számú ítéletével szemben a Tisztelt Alkotmánybíróság előtt még nem ált módoiban alkotmányjogi panaszt előterjeszteni, annak kizártsága okán.

A fentiekre tekintettel jelen indítványomat mind a Kúria **Kfv.VI.38.239/2021/2.** számú végzésével, mind a Budapest Környéki Törvényszék **103.K.700.890/2021/15.** számú ítéletével szemben határidőben terjesztem elő az **Abtv. 30. § (1)** bekezdése alapján.

Jelen indítványomat az **Abtv. 53. § (2)** bekezdésére figyelemmel a Budapest Környéki Törvényszéken, mint az ügyben első fokon eljáró bíróságon nyújtom be, a Tisztelt Alkotmánybírósághoz címezve.

Alulírott indítványozó, az **Abtv. 52. § (5)** bekezdése alapján az alkotmánybírósági eljárásban adataim zártan történő kezelését kérem.

Alulírott indítványozó kijelentem, hogy nincs tudomásom az eljárást gátló akadály – különösen alkotmánybírósági eljárásban már ítélt dolog – fennállásáról.

II./ Jelen indítványom részletes i n d o k o l á s á t az alábbiak szerint adom elő:

II/1. A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése:

 Járási Hivatala alperes [a továbbiakban: alperes] **PE-07/NEO/9544-2/2021.** ügyiratszámú határozatával [a továbbiakban: sérelmezett közigazgatási határozat] egészségügyi bírságot szabott ki velem (illetőleg a jogelődömmel) szemben, amely bírság kiszabását alperes ellenőrzési eljárása előzte meg.

Alperes az ellenőrzési eljárásról engem, mint egészségügyi szolgáltatót nem értesített, nyilatkozattételre engem nem hívott fel, sérelmezett határozatáról is a médiából hamarabb értesültem, mint ahogyan azt alperes közvetlenül kézbesítette volna a számomra.

Alperes egészségügyi bírságot azért szabott ki velem szemben, mert álláspontja szerint az ellátási kötelezettségemnek nem tettem eleget.

Alperes sérelmezett közigazgatási határozatával szemben - önálló fellebbezési lehetőség hiányában - keresetlevelet terjesztettem elő a Budapest Környéki Törvényszékhez címezve.

Keresetem alapja lényegében az volt, hogy álláspontom szerint alperes az ellenőrzésre vonatkozó általános, és az egészségügyi ellenőrzésre vonatkozó speciális eljárási szabályok megsértésével folytatta le az ellenőrzési eljárását, mert arról jegyzőkönyvet nem vett fel.

Ennek eredményeként alperes a releváns nyilatkozataimat, különösen az ellátás megtagadására vonatkozó, Eütv. 131. § (5) bekezdésének a) pontján alapuló nyilatkozatokat nem rögzítette, azokat jogi szempontból nem minősítette, határozata meghozatala során ezen nyilatkozatokat semmilyen formában nem értékelte, vagyis alperes a tényállás-tisztázási kötelezettségének sem tett eleget.

A Budapest Környéki Törvényszék **103.K.700.890/2021/15.** számú ítéletével a keresetemet elutasította, annak ellenére, hogy alperesnek az általam hivatkozott, az egészségügyi hatósági és igazgatási tevékenységről szóló **1991. évi XI. törvény** [a továbbiakban: **Ehi.tv.**] **10. § (3)-(4)** bekezdését megsértő eljárását ítéletében maga is elismerte és rögzítette, az ítélet 6. oldalán a [12] bekezdésben.

A Budapest Környéki Törvényszék az ellátás megtagadására vonatkozó, **Eütv. 131. § (5) bekezdésének a) pontján** alapuló nyilatkozatokat „*utólagos*” nyilatkozatoknak minősítette, de nem adta annak értelmezhető indokát, hogy ezen nyilatkozatok hogyan és miként tekinthetők „*utólagosnak*”, ha éppen alperes mulasztotta el azokat a konkrét jogszabályi kötelezettségén alapuló eljárásjogi intézkedéseket (jegyzőkönyv felvétele, ellenőrzött egészségügyi szolgáltató nyilatkoztatása), amelyek révén ezen releváns nyilatkozatokat rögzítenie kellett volna, még az ellenőrzés során.

Releváns nyilatkozataim tehát nem azért nem álltak rendelkezésre, mert azokat nem tettem meg, hanem azért, mert alperes azokat felróhatóan és jogszabálysértő módon nem rögzítette, illetőleg az ügyvezetőm megfelelő és jogszerű nyilatkozattételi lehetőségét az alperes az ellenőrzés során nem is biztosította.

A Budapest Környéki Törvényszék lényegében az alperes jogszabálysértését (jegyzőkönyv kötelező felvételének elmulasztása, felperesi ügyvezető nyilatkozati lehetőségének kizárása) az én hátrányomra értékelte, annak ellenére, hogy releváns nyilatkozataim alperes általi tényleges, a valóságnak és az eljárási jogszabályoknak is megfelelő formában történő rögzítésének elmulasztásával ezen nyilatkozataimat felróhatóan, maga az alperes nem értékelte.

Álláspontom szerint ezek az alperes által megvalósított jogszabálysértések nem okozhatnak számomra eljárásjogi joghátrányt, hiszen a tényállás felderítése és tisztázása az alperes kötelezettsége.

*Mind az alperes, mind a Budapest Környéki Törvényszék lényegében negligálta az **Eütv. 131. § (5) bekezdésének a) pontján** alapuló, tehát törvény által biztosított ellátás megtagadási jogot, ekként jogalkalmazó feladataik jogszabályszerű teljesítése helyett **gyakorlatilag jogalkotóként jártak el**, mert úgy marasztaltak egészségügyi bírságban, hogy az **Eütv. kifejezett rendelkezései által biztosított ellátás megtagadási jogosultságot érdemben nem is vizsgálták**. Arra vonatkozóan alperes, még az ellenőrzési eljárásban a megfelelő és teljeskörű **nyilatkozattételi lehetőséget sem biztosította**, vagyis mind az alperes, mind a Budapest Környéki Törvényszék úgy járt el, mintha a törvényen alapuló ellátás megtagadási jog nem is létezne.*

A Budapest Környéki Törvényszék 103.K.700.890/2021/15. számú ítéletével szemben, önálló fellebbezés és rendes jogorvoslati lehetőség hiányában felülvizsgálati kérelmet terjesztettem elő a Kúriához 2021. december 16. napján.

Tekintettel arra, hogy az 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. határozat 32. § (3) bekezdése szerint az „Abtv. 26. § (1) bekezdése és 27. §-a alapján alkotmányjogi panasz benyújtásának nincs helye, ha a Kúria a felülvizsgálati kérelmet, illetve indítványt még nem bírálta el (...)”, a felülvizsgálati kérelem benyújtásával egyidejűleg alkotmányjogi panaszt nem terjesztettem elő a Budapest Környéki Törvényszék 103.K.700.890/2021/15. számú ítéletével szemben, illetőleg az ítélet kézbesítését követő 60 napon belül a Kúria a felülvizsgálati kérelem tárgyában nem hozott határozatot.

A Kúria sérelmezett Kfv.VI.38.239/2021/2. számú végzésével a Budapest Környéki Törvényszék 103.K.700.890/2021/15. számú ítélete ellen előterjesztett felülvizsgálati kérelmem befogadását megtagadta rögzítve, hogy a „felülvizsgálati kérelem befogadása nem indokolt.”

Álláspontom szerint, a lentebb kifejtett részletes indokaim alapján a felülvizsgálati kérelmem befogadása indokolt lett volna, ugyanis felülvizsgálati kérelmemben a felülvizsgálat, közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény [a továbbiakban: Kp.] 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa); ab); ad) alpontjai, valamint b) pontja szerinti okait nem csak megjelöltem, hanem a 117. § (4) bekezdésben foglaltakat meghaladva, *valamennyi oknak a fennállását részletesen bizonyítottam és indokoltam is.*

Álláspontom szerint a Kúria az Alaptörvény 28. cikkében foglalt rendelkezések megsértésével, a Kp. preambulumaának figyelembevétele nélkül, azzal kifejezetten ellentétesen értelmezte a Kp. 118. §-át.

A Kp. preambuluma rögzíti ugyanis, hogy „az Országgyűlés a történeti alkotmány vívmányainak tiszteletben tartásával, (...) a közigazgatási bíróságok által a közigazgatás jogsértő tevékenységével szemben nyújtott jogvédelem és jogorvoslat biztosítása céljából, továbbá annak érdekében, hogy a közigazgatási szervek hatásköreiket törvényben előírtaknak megfelelően gyakorolják, és tevékenységük összhangban legyen azokkal a célokkal, amelyek elérése érdekében azokat megvalósították, az Alaptörvény 25. cikk (2) bekezdés b)-d) pontja végrehajtására a következő törvényt alkotja: (...)”

Külön figyelemre méltó, hogy felülvizsgálati kérelmemben a **Kp. 118. § (1) bekezdés a)** pontjának *ad)* alpontjára is hivatkoztam, amelynek álláspontom szerint alkotmányjogi vonatkozása is van, hiszen „a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme” szoros összefüggésben van a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog és a bírósághoz fordulás alapjogaival.

Ezen ok fennállását is részletesen indokoltam és bizonyítottam, azonban a Kúria, bármilyen alkotmányjogi indokolás nélkül, ezen hivatkozásom ellenére is akként döntött, hogy „felülvizsgálati kérelem befogadása nem indokolt.”

Álláspontom szerint sem a Budapest Környéki Törvényszék, sem a Kúria nem ismerte fel az általuk elbírált ügy alapjogi összefüggéseit.

Már a Budapest Környéki Törvényszék előtt is hivatkoztam arra, hogy közismert tény, hogy hozzám hasonlóan több egészségügyi szolgáltató, illetőleg praktizáló háziorvos is megtagadta a COVID-19 védőoltások beadását, de kizárólag csak engem ért emiatt hatósági szankció.

A tőlem független többi esetben a bírságkiszabás elmaradása könnyen leellenőrizhető, mondhatni köztudomású tény, hiszen az egészségügyi bírság kiszabásának ténye nyilvánosan közzéteendő aktus, de rajtam kívül egyetlen egészségügyi szolgáltatóval szemben sem került ilyen szankció alkalmazásra, ennek megfelelően erről szóló hirdetmény sem került közzétételre.

Erre tekintettel már az alap bírósági eljárásban is hivatkoztam a törvény előtti egyenlőség sérelmére, de sem a Budapest Környéki Törvényszék, sem a Kúria nem foglalkozott ezen hivatkozással érdemben.

Az Alkotmánybíróság a **3/2015. (II. 2.) AB határozatában** az **Abtv. 27. §-a** szerinti panasz tárgyát képező bírói döntés alaptörvény-ellenességét azért állapította meg, mert az egyedi ügyben eljáró bíróság nem ismerte fel az előtte fekvő ügy alapjogi vonatkozásait.

Az egyedi ügy alapjogi összefüggéseinek az indítványozók által állított figyelmen kívül hagyása (az alapjogi vonatkozású indokolás hiánya) több korábbi vizsgált esetben is, önmagában felvetette a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét [28/2015. (IX. 24.) AB határozat [27] bekezdése].

Álláspontom szerint a **3/2015. (II. 2.) AB határozatában**, és a **28/2015. (IX. 24.) AB határozatban** foglalt ezen indokolások alapján is szükséges és indokolt jelen alkotmányjogi panaszom érdemi befogadása és elbírálása.

II/2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje:

A Kúria Kfv.VI.38.239/2021/2. számú, 2022. január 27. napján kelt végzése jogi képviselőm részére 2022. március 01. napján került kézbesítésre, erre tekintettel az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje, figyelemmel az Abtv. 30. § (1) bekezdésére és az 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. határozat 28. § (2) bekezdésére: **2022. május 02. napja.**

II/3. Az alapjogi sérelem, illetőleg annak bemutatása, hogy az állított alapjogi sérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta, vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű:

Alulírott indítványozó, az Abtv. 27. § (1) bekezdésnek a) pontja alapján előadom, hogy állásponantom szerint mind a [REDACTED] Járási Hivatala PE-07/NEO/9544-2/2021. számú közigazgatási határozata, mind a Kúria Kfv.VI.38.239/2021/2. számú végzése, mind a Budapest Környéki Törvényszék 103.K.700.890/2021/15. számú ítélete megsértette az egyébként sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogaimat, különösen Magyarország Alaptörvénye „Szabadság és Felelősség” részében rögzített:

- XV. cikk (1)-(2) bekezdések szerinti *törvény előtti egyenlőséghez és a hátrányos megkülönböztetés tilalmához fűződő alapjogomat;*
- XXIV. cikk (1) bekezdése szerinti *tisztességes, részrehajlás nélküli hatósági eljáráshoz való alapjogomat;*
- XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti *tisztességes, részrehajlás nélküli bírósági eljáráshoz való alapjogomat;*
- mindezek megsértésével pedig megsérti az I. cikk (1) bekezdésében rögzített, *sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogok tiszteletben tartásához, illetőleg ezek feltétlen állami védelmének igényéhez fűződő alapvető jogomat is.*

Az **I. cikk (4)** bekezdése alapján számomra, mint törvény alapján létrehozott jogalany számára is biztosítottak azok az alapvető jogok, amelyek természetüknél fogva nem csak az emberre vonatkoznak, tehát engem is megilletnek a **XV. cikk**, a **XXIV. cikk** és a **XXVIII. cikk** szerinti alapjogok.

A közigazgatási per és az alapjogi sérelmem szempontjából leglényegesebb jogszabályi rendelkezések, állásponantom szerint az alábbiak:

Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény [a továbbiakban: Eütv.] **131. § (5)** bekezdésének a) pontja alapján az orvos a beteg ellátását akkor is megtagadhatja, ha az adott ellátás erkölcsi felfogásával, lelkiismereti vagy vallási meggyőződésével ellenkezik.

Az egészségügyi hatósági és igazgatási tevékenységről szóló 1991. évi XI. törvény [a továbbiakban: Ehi.tv.] 10. § (1); (3)-(4) bekezdései szerint:

(1) Az egészségügyi államigazgatási szerv - a 2. § (1) bekezdés a) pontjában és (3) bekezdésében foglalt kivétellel - valamennyi természetes és jogi személyre, valamint jogi személyiséggel nem rendelkező társaságra kiterjedő hatósági jogkört gyakorol.

(3) Az ellenőrzésről jegyzőkönyvet kell készíteni, amelynek a ténymegállapításokon kívül tartalmaznia kell a felelős személy ezekre vonatkozó nyilatkozatát is.

(4) Ha az ellenőrzésen a felelős személy nem volt jelen, a jegyzőkönyv másolati példányát meg kell küldeni részére azzal, hogy nyilatkozatát a kézbesítéstől számított nyolc napon belül megteheti.

Az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény [a továbbiakban: Ákr.] 78. §-a az alábbiakat rögzíti:

(1) A személyesen előterjesztett kérelemről – ha azt nyomban nem teljesítik –, valamint a tényállás tisztázása érdekében lefolytatott eljárási cselekményről az ügyfél vagy az eljárás más résztvevője részvétele esetén jegyzőkönyvet, más esetben feljegyzést kell készíteni.

(2) A feljegyzés tartalmazza készítésének helyét és idejét, az eljárási cselekményen részt vevő személyek azonosításához szükséges adatokat, nyilatkozataik lényegét, illetve a cselekmény lefolytatása során a tényállás tisztázásával összefüggő ténymegállapításokat. A jegyzőkönyv ezen túlmenően tartalmazza a jogokra és kötelezettségekre való figyelmeztetést.

(3) A feljegyzést annak készítője, a jegyzőkönyvet – annak minden oldalán – az eljárási cselekményen részt vevő személyek aláírják.

(4) A hatóság egyes eljárási cselekményekről kép- és hangfelvételt készíthet. A rögzítés ilyen módja esetén a jegyzőkönyvben csak az eljárási cselekményen résztvevő személyek azonosításához szükséges adatokat, valamint az elkészítés helyét, idejét kell feltüntetni.

Mivel [REDACTED] **Járási Hivatala** alperes [a továbbiakban: alperes] ellátási kötelezettségem miatt folytatott velem szemben ellenőrzési eljárást, ezért az ellenőrzés keretében, az egészségügyi ellenőrzésre előírt speciális eljárási szabályok betartása mellett, tényállás-tisztázási kötelezettségének eleget téve vizsgálnia kellett volna az eljáró háziorvos **Eütv. 131. § (5)** bekezdése szerinti nyilatkozatait.

E körben azonban alperesnek engem is, mint egészségügyi szolgáltatót és „felelős személyt”, ügyvezetőm útján nyilatkoztatnia kellett volna, vagy legalább a fair eljárás alapján **biztosítania kellett volna számomra is a nyilatkozattétel lehetőségét**, illetőleg valamennyi releváns nyilatkozat beszerzése és eljárási jogszabályoknak megfelelő rögzítése mellett kellett volna értékelnie és minősítenie a rendelkezésére álló bizonyítékokat.

Alperes eljárása ebben az esetben felelt volna meg a fair, tisztességes hatósági eljárás Alaptörvény **XXIV. cikk (1)** bekezdése szerinti követelményeinek, figyelemmel a **23/2018. (XII. 28.) AB határozatban** - annak is a [24]-[28] bekezdéseiben -, a **28/2015. (IX. 24.) AB határozatban** - annak is a [27] bekezdésében - és a **21/2019. (VI. 26.) AB határozatban** - annak is a [46]-[49] bekezdéseiben - foglaltaknak.

Alperes eljárása azonban ezeknek a garanciáknak nem felelt meg, mivel alperes igazoltan és elvitathatatlanul megsértette az **Ehi.tv. 10. § (3)-(4)** bekezdéseit, ugyanis az ellenőrzésről jegyzőkönyvet nem készített, pedig a jegyzőkönyvben kellett volna mind az érintett háziorvos, mind az én saját - mint egészségügyi szolgáltató, ügyvezetőm útján megtett - nyilatkozatomat rögzítenie.

Mind az eljáró Budapest Környéki Törvényszéknek, mind a Kúriának a sérelmezett közigazgatási határozat felülvizsgálata során azt kellett volna vizsgálnia, hogy megfelel-e a tisztességes, részrehajlás nélküli hatósági eljárás **Alaptörvény XXIV. cikk (1)** bekezdése szerinti követelményének, ha a közigazgatási hatóság tételes eljárási szabályt sért meg és annak ellenére nem készít jegyzőkönyvet az ellenőrzési eljárásáról, hogy arról egyértelmű törvényi kötelezettsége alapján olyan tartalmú jegyzőkönyvet kellene készítenie, amelyben az ügyfél - jelen esetben az én, mint egészségügyi szolgáltató - releváns nyilatkozatait és saját ügyfélaláírását is rögzítenie kellene, vagy legalább a jegyzőkönyv tartalmára, megfelelő határidővel nyilatkozattételi lehetőséget kellene biztosítania.

A **Kp.** preambuluma szerint „*az Országgyűlés a történeti alkotmány vívmányainak tiszteletben tartásával, (...) a közigazgatási bíróságok által a közigazgatás jogsértő tevékenységével szemben nyújtott jogvédelem és jogorvoslat biztosítása céljából, továbbá annak érdekében, hogy a közigazgatási szervek hatásköreiket törvényben előírtaknak megfelelően gyakorolják, és tevékenységük összhangban legyen azokkal a célokkal, amelyek elérése érdekében azokat megvalósították, az Alaptörvény 25. cikk (2) bekezdés b)-d) pontja végrehajtására a következő törvényt alkotja: (...)*”

Jelen ügy alkotmányos jelentősége, álláspontom szerint az alábbiak szerint határozható meg:

- egyrészt, ha a **Kp.** szerinti közigazgatási peres eljárás fő céljai szerint „a közigazgatási bíróságok által (...) nyújtott jogvédelem és jogorvoslat biztosítása céljából, (...) a közigazgatási szervek hatásköreiket törvényben előírtaknak megfelelően gyakorolják, és tevékenységük összhangban legyen azokkal a célokkal, amelyek elérése érdekében azokat megvalósították (...)”, akkor alkotmányos szempontból aggálytalannak, illetőleg a **Kp.** preambuluma szerinti célt maradéktalanul kielégítőnek tekinthető-e az a közigazgatási peres eljárás, amely a közigazgatási hatóság egyértelmű, nyilvánvaló és még az eljáró bíróság által is igazolt eljárási jogszabálysértése ellenére semmilyen jogorvoslatot nem biztosít, mind az eljárási jogosultságaiban, mind az anyagi és alanyi jogosultságaiban sérelmet szenvedett ügyfél számára;
- másrészt az, hogy alkotmányos szempontból aggálytalannak, illetőleg a **Kp.** preambuluma szerinti célt maradéktalanul kielégítőnek tekinthető-e az a közigazgatási peres eljárás, amelyben az Alaptörvény 28. cikkében foglalt rendelkezés ellenére sem a Budapest Környéki Törvényszék, sem a Kúria nem volt figyelemmel a hivatkozott Ehi.tv. 10. § (3)-(4) bekezdéseivel összefüggésben az Ehi.tv. 10. §-ához fűzött azon jogalkotói indoklásra, miszerint „garanciális elem, hogy az ellenőrzésről készült jegyzőkönyvben az ellenőrzött személy, illetőleg az ellenőrzött szerv felelős munkatársa nyilatkozatát is rögzíteni kell”, vagyis tekinthető-e fair bírósági eljárásnak az, amelyben a közigazgatási hatósági eljárást felülvizsgáló bíróság nem az **Alaptörvény 28. cikkére** figyelemmel értelmezi a jogvita szempontjából releváns jogszabályokat sőt, az **Alaptörvény 28. cikke** szerinti jogértelmezést teljes mértékben elmulasztja;
- harmadrészt, álláspontom szerint társadalmi szempontból kiemelt jelentősége van az orvost megillető, **Eütv.** szerinti ellátás megtagadási jog érvényesülési körének, ugyanis mind a betegek, mind az eltérő szervezetrendszeri keretek között működő egészségügyi szolgáltatók kapcsolódó jogosultságai és kötelezettségei alkotmányos szempontból is jelentőséggel bírnak, mert alapjogokat érintenek.

A sérelmezett bírósági döntések érdemét befolyásoló alapjogi sérelmem tehát az, hogy az alperes, mint közigazgatási hatóság az ellenőrzési eljárása alatt konkrét eljárási jogszabályt sértett meg, mert jegyzőkönyvet nem készített és számomra, mint egészségügyi szolgáltató és „felelős személy” számára nem biztosított semmilyen nyilatkozattételi lehetőséget az ellenőrzés során az egészségügyi bírság kiszabása előtt - még a bírságolás tényéről is a médiából értesültem hamarabb és nem az alperestől közvetlenül - ezzel alperes nem biztosította a közigazgatási hatósági eljárás **Alaptörvény XXIV. cikk (1)** bekezdése szerinti garanciáit.

Álláspontom szerint a bírósági felülvizsgálat során a Budapest Környéki Törvényszéknek a közigazgatási hatóság jogsértéseivel szembeni hatékony és érdemi jogorvoslat biztosítása érdekében egyrészt vizsgálnia kellett volna, hogy az alperes eljárása megfelelt-e az **Alaptörvény XXIV. cikk (1)** bekezdése szerinti rendelkezéseknek, másrészt az általam hivatkozott, **Eütv.** szerinti ellátás megtagadási jogra és az **Ehi.tv. 10. §-a** szerinti rendelkezésekre figyelemmel, az **Alaptörvény 28. cikke** alapján vizsgálnia kellett volna az **Ehi.tv. 10. §-ához** fűzött jogalkotói indokolást is.

A Budapest Környéki Törvényszék mindezeket elmulasztotta, **mert nem ismerte fel az előtte fekvő ügy alkotmányos jelentőségét**, sem a betegjogokat érintő ellátás megtagadási joggal összefüggésben, sem az egészségügyi ellenőrzési eljárásra, mint alapjogokkal (betegjogokkal) összefüggő eljárásra vonatkozó speciális szabályokkal összefüggésben, amelyek sajátoságaiból következik, hogy az **Alaptörvény XXIV. cikk (1)** bekezdése szerinti garanciákat is az általános közigazgatási hatósági eljárásokhoz képest más mérce szerint kell vizsgálni.

Az Abtv. 43. § (4) bekezdése alapján jelen alkotmányjogi panasszal nem csak a Kúria Kfv.VI.38.239/2021/2. számú végzését, hanem a Budapest Környéki Törvényszék 103.K.700.890/2021/15. számú ítéletét is támadom.

Azzal, hogy a Budapest Környéki Törvényszék a hivatkozott **Ehi.tv. jogalkotó indokolását semmilyen módon nem vizsgálta** - hiszen ítélete erre vonatkozóan nem tartalmaz semmilyen indokolást - megsértette az **Alaptörvény 28. cikkét**, de az alperes eljárásával összefüggésben nem vizsgálta az **Alaptörvény XXIV. cikk (1)** bekezdését sem, mindezekkel pedig összességében megsértette az **Alaptörvény XXVIII. cikk (1)** bekezdését is.

Az **Alaptörvény 28. cikke** szerint a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során *elsősorban* a jogszabály preambulumát, illetve *a jogszabály megalkotására* vagy módosítására *irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni*. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

Az általam hivatkozott Ehi.tv. 10. §-ához fűzött jogalkotói indokolás szerint „garanciális elem, hogy az ellenőrzésről készült jegyzőkönyvben az ellenőrzött személy, illetőleg az ellenőrzött szerv felelős munkatársa nyilatkozatát is rögzíteni kell.”

A jegyzőkönyv felvételének jelen esetben azért lett volna kiemelt jelentősége, mert mind az érintett háziorvos, mind én, mint egészségügyi szolgáltató az **Eütv.** szerinti ellátás megtagadási jogosultságra vonatkozó releváns nyilatkozatunkat e jegyzőkönyvben tudtuk volna reprodukálható módon megtenni.

Az Eütv. szerinti ellátás megtagadási jog gyakorlásának jogszerűségét a bíróság csak ilyen jegyzőkönyv birtokában tudta volna vizsgálni, azonban ilyen jegyzőkönyv nem készült, az eljáró bíróság pedig az ellátás megtagadási jog gyakorlását érdemben nem is vizsgálta...

A Budapest Környéki Törvényszék sérelmezett 103.K.700.890/2021/15. szám alatti ítélete indokolásának [12] bekezdésében azt rögzítette, hogy „[ö]nmagában az a körülmény nem alapozza meg a kereseti kérelem teljesítését, hogy az alperes tisztifőorvosa 2021. március 12-én a háziorvosi rendelő megtekintéséről és ennek során a felperes háziorvosával történt személyes kapcsolatfelvételtől – a személyes részvétel folytán helytelenül – nem jegyzőkönyvet vett fel, hanem ezt is csak feljegyzésben rögzítette.”

Az Ehi.tv. 10. § (3)-(4) bekezdéseire vonatkozó ezen jogértelmezéssel az eljáró bíróság gyakorlatilag az Alaptörvény 28. cikkétől tért el önkényesen és annak rendelkezéseivel kifejezetten szembe helyezkedve értelmezte a konkrét jogszabályt az Ehi.tv. jogalkotó indokolásával, és az abban foglalt „garanciális elem” kitétellet ellentétesen.

Álláspontom szerint egyebekben az alperes által elkövetett, a Budapest Környéki Törvényszék által azonosított eljárási jogszabálysértés önmagában is megalapozta volna a kereseti kérelem teljesítését a Kp. 92. § (1) bekezdés a) és b) pontjai alapján, figyelemmel a Kp. 2. § (1)-(2) bekezdéseire; 4. § (1) bekezdésére; 85. § (1) bekezdésére; 89. § (1) bekezdés a) pontjára.

A fent idézettek szerint azonban a Budapest Környéki Törvényszék sérelmezett 103.K.700.890/2021/15. szám alatti ítéletében egvégtalán nem vette figyelembe az Ehi.tv. 10. §-ához fűzött jogalkotói indokolást, ekként nem vette figyelembe a jogvita elbírálása során az Ehi.tv. 10. §-ának rendelkezései szerinti jogalkotói célt sem.

Ennek következtében a Budapest Környéki Törvényszék sérelmezett 103.K.700.890/2021/15. szám alatti ítélete megsértette **Alaptörvény XXVIII. cikk (1)** bekezdését is.

A 23/2018. (XII. 28.) AB határozat, a jelen ügygel álláspontom szerint analóg megállapításokat rögzít, az alábbiak szerint:

„[24] A bírói döntések alkotmányossági felülvizsgálatát lehetővé tevő alkotmányjogi panasz (Abtv. 27. §) az egyéni jogvédelem mellett, és azt erősítőleg az Alaptörvény 28. cikkének érvényesülését szolgáló jogintézmény is {3/2015. (II. 2.) AB határozat (a továbbiakban Abh1.), Indokolás [18]}. Ilyen panasz alapján az Alkotmánybíróság a bírói döntésben foglalt jogértelmezés Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálja, az Alaptörvényben biztosított jogok alkotmányos tartalmának érvényre juttatása mellett (lásd Abh1.) azt is, hogy a jogszabály alkalmazása során a bíróság a jogszabály célját az alkotmányosan szükséges mértékben figyelembe vette-e.

[25] Az Alaptörvény 28. cikke szerint a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvénynek ez a rendelkezése a bíróságok számára alkotmányos kötelezettségként írja elő, hogy ítélező tevékenységük során a jogszabályokat elsősorban azok céljával összhangban értelmezzék. Ebből a kötelezettségből következik, hogy a bíróságnak a jogszabályok adta értelmezési mozgástér keretein belül azonosítania kell a jogszabály céljának érvényesülését, és a bírói döntésben alkalmazott jogszabályokat elsősorban arra tekintettel kell értelmeznie.

A Kúria ezzel szemben nem látott indokot az Alaptörvény 28. cikkének alkalmazására, alaptörvénybeli kötelezettsége ellenére nem vette figyelembe a jogszabály célját.

[26] Az Alaptörvény 28. cikke és XXVIII. cikk (1) bekezdése természetes fogalmi egységet alkotnak. A jogértelmezés Alaptörvényben rögzített elveinek betartása minden kétséget kizáróan részét képezi a tisztességes bírósági eljárásban megvalósuló jogértelmezéssel szemben állított minimális alkotmányos követelményeknek.

[27] Az Alkotmánybíróság a később számos határozatában megerősített, és hatályos, következetes gyakorlatának megfelelő, 6/1998. (III. 11.) AB határozatában megállapította, hogy „a fair trial olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás «méltánytalan» vagy »igazságtalan«, avagy»nem tisztességes«” (ABH 1998, 95.) {legutóbb megerősítette a 3254/2018. (VII. 17.) AB határozat, Indokolás [41]}.

Az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlatában a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog érvényesülésének megítélését minden esetben tartalmi vizsgálathoz kötötte: „elemzte az alapjog állított sérelmére vezető jogszabályi környezetet és bírói döntést, a szabályozás célját és a konkrét ügy tényállását, majd pedig - mérlegelés eredményeként - mindezekből vont le következtetéseket az adott esetre nézve megállapítható alapjogsérelemre nézve” {lásd 20/2017. (VII. 18.) AB határozat (a továbbiakban: Abh2.), Indokolás [17]; vö. 3102/2017. (V. 8.) AB határozat, Indokolás [18]}.

[28] A jelen ügyben eljáró bíróság az alkalmazandó jogszabályi rendelkezés célját egy törvény, a Ket. egyértelműnek vélt szabályozására hivatkozva hagyta figyelmen kívül. Ezzel Alaptörvényben rögzített kötelezettségének nem tett eleget, így a meghozott bírói döntés önkényessé vált, mert kilépett abból a jogértelmezési keretből, amelyet számára az Alaptörvény előírt. Az önkényes bírói jogértelmezés sértheti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogot. Az Alkotmánybíróság az Abh2.-ben kapcsolta össze a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot és az önkényes jogalkalmazás tilalmát. Elvi éllel kimondta:

„[a] bírói függetlenségnek nem korlátja, sokkal inkább biztosítéka a törvényeknek való alávetettség: a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvénynek való alávetettségtől a bíróság eloldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja. Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelveivel” (Indokolás [23]). Az Alkotmánybíróság azonban csak kivételesen, szigorú feltételek fennállása esetén állapítja meg a jogalkalmazói önkény fennállása miatt az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét. Az Abh2. alapjául szolgáló esetben a bíróság contra legem jogalkalmazása három, egymást erősítő feltétel együttes fennállása következtében ért fel az alkotmányossági jogsérelem szintjére (Indokolás [29]). Tehát a contra legem jogértelmezés és jogalkalmazás önmagában nem alapozza meg az alkotmányellenességet. A contra legem jogalkalmazásnak egyben alkotmányellenesnek, azaz az Alaptörvénnyel ellentétesnek kell lennie (contra constitutionem) {lásd 3280/2017. (XI. 2.) AB határozat, Indokolás [38]}. Jelen esetben a bírósági jogértelmezés a rá vonatkozó, az Alaptörvény 28. cikkében foglalt jogértelmezési szabályokat kifejezetten figyelmen kívül hagyta, emiatt contra constitutionem vált önkényessé, és így az érintett felek tisztességes bírósági eljáráshoz való jogának sérelmét is okozta.

A jegyzőkönyv felvételének elmaradása azért is jelentős körülmény, mert saját nyilatkozatimat abban tudtam volna megtenni, illetőleg az **Ehi.tv. 10. § (4)** bekezdései szerint annak megküldése és megismerése esetén tudtam volna saját nyilatkozataimat joghatályosan előterjeszteni.

A közigazgatási hatósági eljárásban tehát az alperes **nem biztosította számomra a nyilatkozattételi lehetőséget**, a Budapest Környéki Törvényszék pedig ezt a jogsérelmet nem orvosolta.

A nyilatkozattételre lehetőséget biztosító eljárási szabályok megsértése szempontjából, álláspontom szerint lényeges, analóg megállapításokat rögzítenek a **21/2019. (VI. 26.) AB határozat** indokolásának [46]-[49] bekezdései, az alábbiak szerint:

„az Alkotmánybíróság az Abh1.-ben alkotmányos követelményként állapította meg: a Ve. 228. § (2) bekezdése értelmezésénél és alkalmazásánál az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből következő alkotmányos követelmény, hogy a Kúria előtt folyamatban lévő felülvizsgálati ügyben az ellenérdekű fél számára a nyilatkozattétel lehetőségét biztosítani kell. (...)

Az iratok alapján megállapítható, hogy a Kúria nem arra az e-mail címre küldött nyilatkozattételre felhívást, mint amit a jelölő szervezet az IM rendelet alapján megadott. Tekintettel a rövid határidőkre, ez eredményezte azt, hogy a jelölő szervezet számára nyilatkozattétel lehetőségét – amint erre az indítvány utal – ténylegesen nem biztosította. Az Alkotmánybíróság ezért megállapította, hogy a Kúria eljáró tanácsának mulasztása ellentétben áll az Abh1.-ben kifejtett alkotmányos követelménnyel, és megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését.”

A közigazgatási hatósági eljárásban számomra, mint egészségügyi szolgáltató és „felelős személy” számára alperes a **nyilatkozattételi lehetőséget ténylegesen nem biztosította**, ugyanis az **Ehi.tv. 10. § (3)** bekezdése ellenére sem a saját nyilatkozatomról, sem az érintett háziorvos nyilatkozatáról **jegyzőkönyvet nem vett fel**, de az **Ehi.tv. 10. § (4)** bekezdése ellenére engem, mint egészségügyi szolgáltatót és „felelős személy”-t **külön nyilatkozattételre fel sem hívott, ellenőrzési eljárásáról engem még csak nem is értesített.**

Alperes eljárása tehát megsértette az **Alaptörvény XXIV. cikk (1)** bekezdése szerinti alapjogomat; a Budapest Környéki Törvényszék ítélete pedig azzal, hogy ezen nyilvánvaló jogsérelmet nem orvosolta, megsértette az **Alaptörvény XXVIII. cikk (1)** bekezdése szerinti alapjogomat.

* * *

A közigazgatási perben okirati bizonyíték, a Magyar Nemzet cikkének csatolásával hivatkoztam arra a **köztudomású tényre**, hogy más háziorvosok, illetőleg egészségügyi szolgáltatók is megtagadták a COVID-19 elleni védőoltások beadását úgy, hogy egészségügyi bírság, vagy bármely egyéb joghátrány nem került velük szemben alkalmazásra.

Az **Ehi.tv. 13/A. § (11)** bekezdése alapján az egészségügyi államigazgatási szerv az egészségügyi bírságot kiszabó végleges határozatáról készült közleményt az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény szabályai szerint **közhírré teszi**.

Annak ténye tehát, hogy más egészségügyi szolgáltatóval szemben kiszabásra került-e egészségügyi bírság a COVID-19 elleni önkéntes védőoltások megtagadása miatt könnyen leellenőrizhető, mondhatni köztudomású, hiszen ha történt ilyen, akkor az az egészségügyi államigazgatási szervek nyilvános közleményeiből, hirdeteményeiből mindez visszakövethető.

A bírósági eljárásban csatolt újságcikk, továbbá az egészségügyi bírság kiszabásának közhírré tételi kötelezettsége ellenére sem nekem, sem az eljáró bíróságnak nem volt tudomása olyan háziiorvosról, vagy egészségügyi szolgáltatóról, akivel szemben, hozzám hasonlóan, az önkéntesen igényelhető COVID-19 elleni védőoltások be nem adása miatt egészségügyi bírságot szabtak volna ki, ilyen hirdetményt nem tett közhírré egyetlen egészségügyi államigazgatási szerv sem...

Kizárólag velem szemben került kiszabásra egészségügyi bírság, álláspontom szerint kirívóan magas összegben...

Egyéb háziiorvosok és egészségügyi szolgáltatók eljárására tehát arra tekintettel hivatkoztam, mert ha más háziiorvosok is megtagadhatták a COVID-19 elleni védőoltások beadását, akkor Eütv. szerinti ellátás megtagadási jogát az én foglalkoztatásomban álló háziiorvos is jogszerűen gyakorolhatta.

Hasonló, vagy azonos magatartás tanúsítását követően, eltérő jogkövetkezmények hatósági és bírósági alkalmazása esetén kijelenthető, hogy az eljárás alá vont és joghátrányt elszenvedett ügyfél tisztességes eljáráshoz fűződő alapjoga hátrányosan, diszkriminatív módon sérül azon, ugyanolyan ügyfelekkel szemben, akik ugyanazon magatartás miatt sem hatósági eljárás hatálya alá nem kerültek, sem eljárási jogkövetkezmény (bírság) nem került velük szemben alkalmazásra.

E körben a Budapest Környéki Törvényszék sérelmezett **103.K.700.890/2021/15.** szám alatti ítélete indokolásának [16] bekezdésében arra az álláspontra helyezkedett, hogy a „*perbeli határozat jogszerűsége szempontjából közömbös, hogy más szolgáltatóval vagy háziorvossal szemben kiszabásra került-e egészségügyi bírság vagy sem.*”

Ez a tény egyáltalán nem közömbös, mert az Eütv. szerinti ellátás megtagadási jog egységesen és ugyanolyan tartalommal illeti meg az orvosokat: ha az egyik háziiorvos megtagadhatja az önkéntes védőoltások beadását, akkor ugyanezt megteheti a másik háziiorvos is.

A Budapest Környéki Törvényszék sérelmezett **103.K.700.890/2021/15.** szám alatti ítéletével jogalkalmazó hatáskörével ellentétben gyakorlatilag jogalkotóként járt el, amikor az Eütv. szerinti ellátás megtagadásához fűződő jogot érdemben nem vizsgálta és annak tényét lényegében elvitatta.

A Budapest Környéki Törvényszék sérelmezett **103.K.700.890/2021/15.** szám alatti ítéletével a fertőző betegségek és a járványok megelőzése érdekében szükséges járványügyi intézkedésekről szóló **18/1998. (VI. 3.) NM rendelet** [a továbbiakban: **NM rendelet**] releváns szabályaira vonatkozó érvelésemet sem vizsgálta meg érdemben, aminek azért van jelentősége, mert a COVID-19 elleni védőoltások igénylése - a perbeli időszakban még a társadalom egészére vonatkozóan - önkéntes alapon történt.

Álláspontom szerint önkéntesen igénybe vehető egészségügyi szolgáltatásokkal összefüggésben ellátási kötelezettségemet sem sértettem meg, egyebekben az NM rendelet szabályai szerint a COVID-19 elleni önkéntes védőoltásokkal összefüggésben ellátási kötelezettségem nem is állt fenn.

Mindezen körülmények pedig *alkotmányjogi jelentőséget* is kölcsönöztek a közigazgatási pernek, amelyet azonban a Budapest Környéki Törvényszék sajnálatos módon nem ismert fel, ekként nem vizsgálta érdemben az **Alaptörvény XV. cikk** (1)-(2) bekezdések szerinti törvény előtti egyenlőséghez és a hátrányos megkülönböztetés tilalmához fűződő alapjogom alperes általi megsértését, ennek következtében nem is orvosolta azt.

Az Alkotmánybíróság a **3/2015. (II. 2.) AB határozatában** az **Abtv. 27. §-a** szerinti panasz tárgyát képező bírói döntés alaptörvény-ellenességét azért állapította meg, mert az egyedi ügyben eljáró bíróság nem ismerte fel az előtte fekvő ügy alapjogi vonatkozásait.

Álláspontom szerint ezen indokolás alapján is szükséges és indokolt jelen alkotmányjogi panaszom érdemi befogadása és elbírálása.

* * *

Álláspontom szerint a Kúria, sérelmezett végzésének [11]-[12] bekezdésében önkéntesen, az **Alaptörvény XXVIII. cikk** (1) bekezdésének és **28. cikkének** megsértésével értelmezte és alkalmazta a **Kp. 118. §** (1) bekezdését.

A Budapest Környéki Törvényszékhez hasonlóan a Kúria **sem ismerte fel az előtte fekvő ügy alkotmányos jelentőségét és ezt igazolja az a tény is, hogy végzésének indokolása nem tartalmaz semmilyen érdemi alkotmányjogi érvelést** annak ellenére, hogy felülvizsgálati kérelmemben - annak 9-10. oldalán - kifejezetten hivatkoztam az **Alaptörvény XV. cikk** (2) bekezdése szerinti alapjog sérelmére.

A Kúria felülvizsgálati kérelmem befogadását megtagadó végzésével szemben, álláspontom szerint önállóan is előterjeszhető alkotmányjogi panasz, figyelemmel a **28/2015. (IX. 24.) AB határozat** [28] bekezdésében foglaltakra, amely rögzíti, hogy „*az Alkotmánybíróság az ABv.-ben [3195/2014. (VII. 15.) AB végzés] rámutatott továbbá arra is, hogy az Alaptörvény és az Abtv. valamennyi bírói döntést illetően lehetővé teszi alkotmányjogi panasz benyújtását és nincs olyan alaptörvényi vagy törvényi előírás, amely a Kúriának az Nsztv.-n alapuló, a népszavazási kérdés hitelesítéséről szóló döntését kivenné a panasszal támadható bírói döntések közül.*”

Nincs olyan jogszabályi rendelkezés, amely a Kúria Kp. 118. § (2)-(3) bekezdései szerinti, felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó határozatát „kivenné a panasszal támadható bírói döntések közül.”

A Kúria eljárásával kapcsolatban álláspontom szerint, az **Abtv. 28. §** (1) bekezdése szerinti eljárás lefolytatása is indokolt, figyelemmel arra, hogy a **Kp. 117. §** (4) és **118. §** (1)-(2)-(3) bekezdései az Alaptörvényvel nincsenek összhangban, illetőleg azok, álláspontom szerint alaptörvény-ellenesek, mert megsértik az **Alaptörvény XXVIII. cikk** (1) bekezdése szerinti rendelkezéseket.

A **Kp. 117. § (4)** és **118. § (1)-(2)-(3)** bekezdései ugyanis - ahogyan az jelen esetben is történt - lehetőséget teremtenek arra, hogy egyfokú közigazgatási hatósági eljárást és szintén egyfokú bírósági közigazgatási pert követően a Kúria, konkrét jogszabályi keretek nélkül, tehát parttalanul és önkényesen, csupán mérlegeléssel eldönthesse, hogy egy felülvizsgálati kérelmet be akar-e fogadni, vagy sem.

A Kúria számára ilyen mértékű diszkrecionális mérlegelési jogkör biztosítása éppen a **Kp.** preambulumban rögzített célok, vagyis „(...) a közigazgatási bíróságok által a közigazgatás jogsértő tevékenységével szemben nyújtott jogvédelem és jogorvoslat biztosítása (...). továbbá annak érdekében, hogy a közigazgatási szervek hatásköreiket törvényben előírtaknak megfelelően gyakorolják, és tevékenységük összhangban legyen azokkal a célokkal, amelyek elérése érdekében azokat megvalósították (...)” megvalósulását lehetetleníti el, még akkor is, ha a **Kp. 118. § (2)** bekezdése alapján a Kúria tanácsban, indokolási kötelezettséggel tagadhatja csak meg a felülvizsgálati kérelem befogadását.

Abban az esetben, ha a közigazgatási hatóság az egyfokú eljárásában téves döntést hoz, vagy eljárási szabályt sért, de ezt az egyfokú bírósági felülvizsgálat során az eljáró bíróság valamilyen oknál fogva nem orvosolja, akkor a sérelmet szenvedett ügyfélnek nem jelenthet érdemi jogorvoslatot önmagában az a körülmény, hogy felülvizsgálati kérelmével a Kúria nem kívánt érdemben foglalkozni, de legalább testületi szervként eljárva megindokolta, hogy miért nem...

Nem lehet az **Alaptörvény XXVIII. cikk (1)** bekezdése szerinti rendelkezésekkel összhangban álló az olyan szabályozás, amely a Kúriának, mint legfőbb bírói fórumnak a jogalkalmazók számára könnyen értelmezhető, konkrét, pontosan körülírható és meghatározható törvényi rendelkezések és keretek nélküli mérlegelésére bízta, hogy érdemi elbírálásra befogad-e egy felülvizsgálati kérelmet, akar-e azzal érdemben foglalkozni.

A **Kp. 118. § (1)** bekezdés *a)* pontjának *aa)*; *ab)* és *ad)* pontjaiban foglalt okok, mint a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságainak lehetséges okai, álláspontom szerint nem olyan konkrét, a jogalkalmazók, legfőképpen az állampolgárok számára könnyen értelmezhető és átlátható tartalommal bíró okok, amelyek valószínűsítése, mint a befogadhatóság előfeltétele egyértelmű, ellenőrizhető és számon kérhető zsinórmértéket jelenthetnének a Kúria számára is, kizárva ezzel a bírói önkény lehetőségét.

A felülvizsgálati kérelem befogadhatóságát megalapozó, fent hivatkozott rendelkezések olyan általánosan megfogalmazott, de a **Kp.** által konkrét tartalommal ki nem töltött rendelkezések, amelyek csakis arra adnak lehetőséget, hogy a Kúria tetszőlegesen, de kontroll nélkül, tehát önkényesen válogathasson a befogadni kívánt és a befogadásra nem szánt ügyek között.

Nem biztosíthat érdemi jogorvoslatot az olyan szabályozás, amely a jogorvoslati fórumként eljárni hivatott testület döntési jogkörére bízta, hogy a jogorvoslat iránti kérelemmel érdemben kíván-e foglalkozni, vagy sem: ebben az esetben ugyanis érdemi jogorvoslatot az ügyfél csak is akkor remélhet, ha a jogorvoslati fórum saját elhatározásából gyakorolni kívánja jogorvoslati hatásköreit. Ez a fajta szabályozás azonban csak önkényességhez vezethet, mert a jogszolgáltatás kötelezettségét a jogorvoslati fórum saját, törvényes korlátok nélküli döntésévé degradálja.

Az ilyen típusú szabályozás sérti a bírósághoz fordulás, de a hatékony jogorvoslathoz fűződő alapjogot is, mert egyfokú közigazgatási hatósági eljárását és egyfokú bírósági felülvizsgálatot követően nincs alkotmányos, vagy józan ész szerinti indoka annak, hogy a Kúria szabadon válogathasson az általa „kívánatosnak” minősített ügyek között, főleg úgy, hogy főszabály szerint a felülvizsgálati kérelem benyújtásának a felülvizsgálni kért bírósági határozat és az annak alapjául szolgáló közigazgatási cselekmény hatályosulására nincs halasztó hatálya.

* * *

Álláspontom szerint a Kúria, sérelmezett **Kfv.VI.38.239/2021/2.** számú végzésének [12] bekezdésében rögzített jogértelmezésével megsértette az **Alaptörvény XXVIII. cikk (1)** bekezdését.

Sérelmezett végzésének [12] bekezdésében ugyanis a Kúria azt rögzítette, hogy a *„befogadásról szóló döntés azt a célt szolgálja, hogy a Kúria az egyedi ügyek intézésében is elláthasson jogegységi funkciót. Ebből következően a befogadásról szóló döntés során a Kúriának nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kell vizsgálnia. Önmagában a felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat jogsértő jellegére való hivatkozás nem alapozza meg a befogadást.”*

Ez teljesen téves, a **Kp. 118. § (1)** bekezdése szerinti kúriai felülvizsgálat alkotmányos szerepét és jelentőségét negligáló jogértelmezés, ugyanis a jogegység biztosításáról kizárólag a **Kp. 118. § (1)** bekezdés *a)* pont *aa)* alpontja rendelkezik, a többi befogadhatósági feltételhez - vagyis az *ab)-ad)*, illetőleg a *b)* pont - az egységes jogalkalmazás igénye nem kapcsolódik.

A **Kp. 118. § (1)** bekezdés *a)* pontjának alpontjai, illetőleg a *b)* pontja pedig nem konjunktív feltételeket tartalmaznak, hiszen a **Kp. 117. § (4)** bekezdése kifejezetten akként rendelkezik, hogy a *„fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve”*, konjunktív feltételek esetén ez a rendelkezés értelmetlen lenne.

Kifogásolt határozatában tehát a Kúria az általam előadott valamennyi befogadhatósági okot a jogegység biztosításának keretrendszerében mérlegelte, annak ellenére, hogy nem kizárólagosan csak a **Kp. 118. § (1)** bekezdés *a)* pont *aa)* alpontjára hivatkoztam.

Kifogásolt határozatának indokolásában a Kúria azt rögzítette, hogy *„megítélése szerint sem a jogerős határozat, sem a felperes felülvizsgálati kérelmében nem vetett fel olyan, az ügy érdemét adó elvi jelentőségű jogkérdést, amellyel kapcsolatban a bírói gyakorlat nem egységes, illetve nem valószínűsíthető, hogy jelen ügy kapcsán a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, a jogegység megbomlásának a veszélye állna fenn, ilyet a Kúria sem tárt fel jelen ügyben.”*

E körben a Kúria semmilyen indokolást nem fogalmazott meg az általam hivatkozott és felülvizsgálati kérelmem mellé külön is csatolt, a Legfelsőbb Bíróság **Kfv.35.145/2008/6.** számú ítéletében (**BH2009.340.**), a Legfelsőbb Bíróság **Kfv.II.27.695/1997/7.** számú ítéletében (**KGD2001.46.**), a Kúria **Kfv.II.37.277/2015/6.** számú ítéletében és a Kúria **Kfv.37.654/2020/18.** számú ítéletében rögzített elvi jelentőségű, eltérő jogértelmezésre vonatkozóan.

A kifogásolt határozat [22] bekezdésében hivatkozik ugyan arra, hogy a „Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti befogadási ok tekintetében a felperes olyan kúriai döntésekre hivatkozott, amelyek nem az ügy érdemét (a kötelezettségszegést), hanem az ellenőrzés szabályainak alkalmazását érintik”, de ezzel az indokolással a Kúria nem oldotta fel azt a logikai ellentmondást, hogy a hivatkozott ítéletekben a Kúria (illetőleg a Legfelsőbb Bíróság) **minden esetben az eljárási szabálysértések okán semmisítette meg az ellenőrzés eredményeként meghozott érdemi döntést, tehát az eljárási szabálysértésnek az ügy érdemére is kihatása volt.**

Figyelemre méltó ugyanakkor, hogy a **Kp. 118. § (1) bekezdésének b) pontjához** fűzött kommentár szerint „**nemcsak az ügy érdemére kiható, hanem az ügy érdemére ki nem ható, de jelentős, tehát alapvető eljárási jogokat érintő jogsérelmek esetén is befogadásra kerülhet a felülvizsgálati kérelem, és nem kell valószínűsíteni, hogy az az ügy érdemére kihatott. Utóbbi ugyanis ezekben az esetekben megdönthetetlen vélelem.**”

A kifogásolt határozata indokolásának [17] bekezdésében a Kúria azt is rögzítette, hogy „**társadalmi jelentőségre alapozott oknál fogva - Kp. 118. § (1) bekezdés ab) pont - a felülvizsgálati kérelem befogadásának akkor van helye, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége miatt indokolt. E befogadási feltétel azt követeli meg, hogy a döntés a társadalom szélesebb körére – legalább áttételesen – jogi hatást gyakoroljon. A felperes saját ügyében hozott határozat kapcsán társadalmi jelentőséget a Kúria nem tartott megállapíthatónak.**”

Értelmezhetetlen a Kúria ezen indokolása, hiszen már az alperes közigazgatási határozata is azt tartalmazta, hogy a „**jogsértéssel érintettek köre széles.**”

A Kúria ezen indokolásából önmagában is kitűnik, hogy a Kúria nem észlelte az előtte fekvő ügy alkotmányjogi jelentőségét, hiszen a betegjogok és azokhoz szervesen kapcsolódó, az orvost megillető ellátás visszautasítási jog gyakorlati érvényesülése alapvető, alkotmányos jelentőségű kérdés.

Egészségügyi ellenőrzési eljárásban, amelynek tárgya az, hogy az egészségügyi szolgáltató teljesíti-e, vagy sem az ellátási kötelezettségét, vizsgálni és mérlegelni kell, hogy az ellátás visszautasításának joga bármilyen aspektusból felmerül-e egyáltalán.

Álláspontom szerint jelen ügynek éppen az adja a lényegét, hogy az ellátás visszautasításának tényét és jogszerűségét már **a kezdetektől fogva, az ellenőrzés során az alperes is figyelmen kívül hagyta és semmilyen módon nem is vizsgálta**, ekként az **Eütv.** erre vonatkozó rendelkezéseit úgy kezelte, mintha azok nem is léteznének, vagy jelen ügy szempontjából nem lennének lényegesek.

Alperes mulasztásait figyelmen kívül hagyva pedig az eljáró bíróságok sem tulajdonítottak semmilyen jelentőséget az ellátás visszautasítás jogának, ekként jogalkalmazó hatáskörüket messze túllépve, jogalkotóként „**helyezték hatályon kívül**” az **Eütv.** erre vonatkozó rendelkezéseit és tekintettek el azok létezésétől, így érdemben nem is vizsgálták azokat.

A fentiek alapján, álláspontom szerint az ügy érdemére kiható alkotmányos kérdés az is, hogy megfelel-e az **Alaptörvény XXVIII. cikk (1)** bekezdése szerint tisztességes bírósági eljárás követelményeinek az, ha kifejezett, törvényi indokolási kötelezettségének a Kúria akként nem tesz eleget, hogy határozatában a felülvizsgálati kérelemben előadott, valószínűsített és igazolt befogadási okok vonatkozásában nem tényszerűen, nem logikusan, nem a felülvizsgálati kérelemben előadott tényekhez igazodóan fogalmazza meg indokolását, hanem oly mértékben általánosan, hogy az indokolása és a felülvizsgálati kérelemben előadott érvek közötti logikai kapcsolat sem rekonstruálható.

Álláspontom szerint jelen esetben ez történ és ez sérti az **Alaptörvény XXVIII. cikk (1)** bekezdése szerint tisztességes bírósági eljárás követelményét.

A fentiek alapján, az ügy érdemére kiható alkotmányos kérdés álláspontom szerint az is, hogy az **Alaptörvény 28. cikke** alapján alkalmazandó **Kp. preambulumára** figyelemmel, megfelel-e az **Alaptörvény XXVIII. cikk (1)** bekezdése szerint tisztességes bírósági eljárás követelményeinek az, ha a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságnak vizsgálata során a Kúria, a **Kp.** által biztosított mérlegelési jogkörében *nem azt vizsgálja*, hogy a fél a **Kp. 118. § (1)** bekezdései szerinti okok fennállást *valószínűsítette-e (a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével)* hanem azt, hogy ezek az okok igazolhatóan fennállnak-e, vagy sem.

Álláspontom szerint jelen esetben ez történ és ez sérti az **Alaptörvény XXVIII. cikk (1)** bekezdése szerint tisztességes bírósági eljárás követelményét.

* * *

III./ Egyéb nyilatkozatok:

A **28/2015. (IX. 24.) AB határozat** [27] bekezdésében a Tisztelt Alkotmánybíróság rögzítette, hogy *„az Alkotmánybíróság a vizsgált ügyben úgy ítélte meg, hogy az alkotmányjogi panaszok alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vetnek fel és egyben fennáll a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetősége is. Az indítványozók több olyan őket megillető Alaptörvényben foglalt jog, illetve ahhoz szorosan kapcsolódó, az Alaptörvény alapjogokat szabályozó „SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG” fejezetében szabályozott rendelkezés sérelmét állították, amelyeknek a sérelmét csak azok befogadását követően tudja az Alkotmánybíróság elbírálni.”*

Álláspontom szerint jelen panaszomban **több olyan engem megillető Alaptörvényben foglalt jog, illetve ahhoz szorosan kapcsolódó, az Alaptörvény alapjogokat szabályozó „SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG” fejezetében szabályozott rendelkezés sérelmét állítom, amelyeknek a valós és tényleges sérelmét csak a panasz befogadását követően tudja az Alkotmánybíróság érdemben elbírálni**, erre tekintettel kérem, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság a fenti alkotmányjogi érvelésemet szíveskedjen elfogadni és jelen panaszomat érdemi elbírálás érdekében szíveskedjen befogadni.

Elsődlegesen kérem, a Tisztelt Alkotmánybíróság jelen alkotmányjogi panaszt érdemi elbírálásra fogadja be, az érdemi elbírálás során annak adjon helyt és az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján állapítsa meg, hogy a Kúria Kfv.VI.38.239/2021/2. számú, 2022. január 27. napján kelt végzése – a részletesen kifejtett indokaim alapján – alaptörvény-ellenes, erre tekintettel pedig a Kúria Kfv.VI.38.239/2021/2. számú végzését egészében semmisítse meg.

Másodlagosan kérem, hogy az Abtv. 43. § (1) és (4) bekezdései és az 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. határozat 32. § (3) bekezdése alapján – figyelemmel az Abtv. 39. § (3) bekezdésére és a 65. § (1) bekezdésének második tagmondatára – a Tisztelt Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.VI.38.239/2021/2. számú végzésének megsemmisítése *mellett* állapítsa meg, hogy a Budapest Környéki Törvényszék 103.K.700.890/2021/15. számú ítélete is alaptörvény-ellenes, erre tekintettel pedig a Budapest Környéki Törvényszék 103.K.700.890/2021/15. számú ítéletét egészében semmisítse meg.

Kérem, az Abtv. 43. § (1) és (4) bekezdései és az 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. határozat 32. § (3) bekezdése alapján – figyelemmel az Abtv. 39. § (3) bekezdésére és a 65. § (1) bekezdésének második tagmondatára – a Tisztelt Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.VI.38.239/2021/2. számú végzésének és a Budapest Környéki Törvényszék 103.K.700.890/2021/15. számú ítéletének megsemmisítése *mellett* állapítsa meg, hogy a [REDACTED] Járási Hivatala PE-07/NEO/9544-2/2021. ügyiratszámú határozata is alaptörvény-ellenes, erre tekintettel pedig a [REDACTED] [REDACTED] Járási Hivatala PE-07/NEO/9544-2/2021. ügyiratszámú határozatát is egészében semmisítse meg.

Jelen indítványom előterjesztéséért illetéket nem rovlak le, figyelemmel az Abtv. 54. § (1) bekezdésére, amely szerint az Alkotmánybíróság előtti eljárás illetékmentes.

Budapest, 2022. április 27. napján

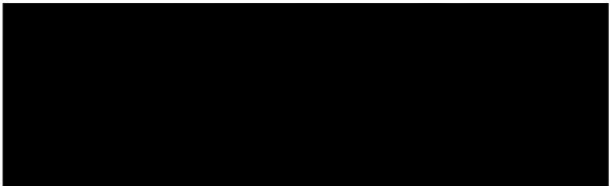
Tisztelettel:

[REDACTED]
felperesi jogutód, mint indítványozó

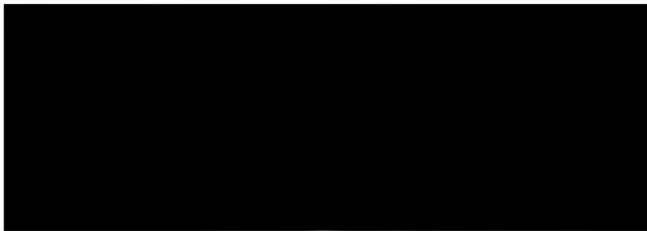
Tisztelt Alkotmánybíróság!
Budapest

*A Budapest Környéki Törvényszék
útján*
Budapest
Hungária 179-187.
1146

alkotmányjogi panasz

felperesi jogutód, mint
indítványozónak
képv.: Ú.I. 3714/2020.

a Kúria Kfv.VI.38.239/2021/2.
számú ítélete és
a Budapest Környéki
Törvényszék
103.K.700.890/2021/15. számú
ítélete ellen;

elsőfokú ügyszám:
Budapest Környéki Törvényszék
előtt 103.K.700.890/2021. számon
folyamatban volt közigazgatási
perben

Melléletek:
I/1. ügyvédi meghatalmazás;
I/2. cégkivonat;
I/3. közigazgatási alap határozat
és bírósági ítéletek